

[Ømann.]

lægger vi jo et helt nyt princip: her siger vi, at det er det offentlige, skatteyderne i al almindelighed, der skal bidrage til forureningsbekæmpelsen derved, at udgifter til forurening kan trækkes fra på skattebilletten. Jeg vil gerne tage anstand på, at det er et rigtigt princip. Er det ikke rigtigere at sige, at en given produktion har de og de udgifter, også til bekæmpelse af forurening, og at de må indgå i prisen på det produkt, man producerer? Ellers får man jo aldrig nogen rigtig kalkulation af, hvad det koster at fremstille en vare. Nu slører man det hele ved at sige: nå ja, for rundt regnet halvdelen vedkommende skal det offentlige dække udgifterne. Er det et rigtigt princip? Jeg vil meget gerne sætte et spørgsmålstegn ved det, og jeg vil meget gerne have en principdiskussion i udvalget om dette hovedspørgsmål, der nu fremtræder som løst i en uskyldig paragraf i et forslag om ændring af ligningsloven.

Når så dette er anholdt, kommer jeg til det tredje lovforslag, til spørgsmålet om forhøjelse af afskrivningerne til 40 pct. Jeg må først sige, at jeg har min tvivl om, hvorvidt det koster 400-500 mill. kr., eftersom afskrivningsmulighederne i forvejen er så store, at de ikke udnyttes. Når hr. Jens Peter Jensen taler om, at skibskrederne trænger til større afskrivninger, vil jeg foreslå ham at gå ud og spørge dem. Der er ikke ret mange af rederierne, der har udnyttet deres afskrivningsmuligheder, for de har dem så rigeligt: almindelige afskrivninger, forskudsafskrivninger osv. Man har simpelt hen ikke råd til at bruge dem efterhånden. De ligger med en stor afskrivningsreserve, så det er ikke dér, der er brug for det. Vi har også set i de seneste dage, at der er udstedt friaktier for betydelige beløb hos store industriselskaber. Betyder det, at man savner kapital, at man savner likviditet? Nej, aldeles ikke. Det betyder, at bl. a. i kraft af de gunstige afskrivningsregler, der har været, har man akkumuleret så mange reserver, at man kan tillade sig at udstede gratis aktier til aktionærerne. Ja men er dette at kaste — lad os bare tage det for pålydende — 500 mill. kr. i grams til maskinafskrivninger, den rigtige måde at dirigere skatteydernes og statens midler på, hvis vi vil ophjælpe

dansk industri? Jeg vil gerne sætte et spørgsmål ved det.

Jeg vil give finansministeren den indrømmelse, at når han undtager bilerne, kan maskiner være et meget fornuftigt område. Men på den anden side er maskiner jo så mange slags. Maskiner er også inventar, maskiner omfatter også alt, hvad man anskaffer af den slags ting i serviceindustrierne. Er det da dem, vi skal ophjælpe? Er det ikke netop produktionsindustrierne, vi skal ophjælpe, hvad enten det er til eksport eller til konkurrence med import? Er det ikke dér, vi skal sætte ind? Her savner jeg virkelig en adresse.

Jeg savner i det hele taget en adresse på alle de områder, hvor man gennem det offentlige støtter erhvervslivet. Hvorfor ikke samle sammen i en pulje alle de områder, hvor man giver støtte til erhvervslivet, og finde ud af: er denne støtte nu anvendt rigtigt? Jeg er lige ved at sige, at jeg hellere ville give disse 500 mill. kr. til Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk, for dér tror jeg de kunne få en lille smule adresse. I min mund er det et meget revisionistisk forslag, men det er da bedre end det, der foreligger her. Jeg synes, vi skulle lade de 400-500 mill. kr. indgå i en almindelig pulje med de industristøtter og erhvervsstøtter, vi allerede har, og lad os så overveje at dele dem ud på en rigtig måde til gavn for det danske samfund.

Jeg må altså tage lidt anstand på dette lovforslag. Jeg vil gerne kigge lidt nærmere på det. Det er sagt, at de tre forslag er en helhed; jeg vil gerne medvirke til, at det bliver en smukkere helhed.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg vil gerne takke for en stort set velvillig modtagelse. Den var i hvert fald venlig, selv om der var ting, de forskellige ordførere gjorde bemærkninger til og gerne vil se på i udvalget. Det kan jeg godt gå med til, uden at der deri ligger noget løfte om ændringer. Vi skal da i skatteudvalget kunne drøfte disse ting.

Jeg vil sige til hr. Stetter, at fordi vi nu kommer med et lovforslag, der forbedrer afskrivningerne på maskinområdet, hvad vi alle har været interesseret i, også da vi i sin tid diskuterede investeringsfradraget, behøver det ikke at betyde, at så skal vi også